29.10.6 93a (משנה ח) →94a (סיום הפרק)

- 1. וַיַּקְרֵב אֶת הָעֹלָה וַיִּעֲשֶׂהָ כַּמִּשְׁכָּט: יִיקרא ט, טז
  2. וְסְמַךְּ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַבֵּר עַלִיוֹ: יִיקרא א, ד
  3. וְסְמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַבֵּר עַלִיוֹ: יִיקרא א, ד
  4. וְאָם דֵּל הוּא וְאֵיוִ יָדוֹ מֵשֶׁגֶת וְלָקָח כֶּבֶשׁ אֶחָד אָשֶׁם לְתְּנִוּפָת לְכַבֵּר עַל וַפְשׁתֵיכֶם כִּי הָדָּם הוּא בַּנָבֶשׁ יְכַבּר: יִיקרא יז, יא
  5. וְאָם דֵּל הוּא וְאֵיוִ יָדוֹ מֵשֶׁגֶת וְלָקָח כֶּבֶשׁ אֶחָד אָשֶׁם לְתְּנוּפָה לְכָבֵּר עַל וַנְשְׁרוֹן סֹלֶת אֶחָד בְּלוּל בַּשֶׁמֶן לְמִנְחָה וְלֹג שָׁמֶן: יִיקרא יז, כא
  5. וְסְמַךְ אָהָרוֹ אֶת שְׁמֵּי ה' אֶת הַחֵלֶב עַל הָחָזָה יְבִיאֶנוּ אֵת הָחָזָה לְהָנִיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לְפְנֵי ה': ייקרא ז, ל
  7. וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֵר שְׁמַע ה' קוֹל יְהוּדָה וְאֶל עַמוֹ תְּבִיאֵנוּ מְבָּרְיוֹ תִּהְיָה: דִבּרים לֹג, ז
  7. וְזֹאת לִיהוּדָה וַיִּאמֵר שְׁמַע ה' קוֹל יְהוּדָה וְאֶל עַמוֹ תְּבִיאֵנוּ וְלֶת שְׁמֹאלוֹ עַל רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שְׁכֵּל אֶת יָּדְיוֹ נַלְיו וַיְצַבְּהוּ בְּבָּרוֹר: בּראשית מח, יד
  7. וְזֹאת לִיהוּדָה וַיִּיּמְת שְׁלַ לְל לִמוֹ תְּבְיאֵנוּ וְשָׁת עַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר וְאֶת שְׁמֹאלוֹ עַל רֹאשׁ מְנַשְׁה שְׁבָל אֶת יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר וְאֶת שְׁמֹאלוֹ עַל רֹאשׁ מְנַשְׁה שְׁבַל אֶת וְנַבְּיוֹ נְלִיו וַיְצַבְּהוֹ נְלִיו וַיְצַבְּהוֹ בְּבָּר הִיִּרְם הֹי יִקְרִיבְנָּוּ אֶל בְּתִים לִּבְיּב הֹי מִוֹ הַבְּבְּלוֹ מְן הַבְּבָּר וֹ יָּלִר תְמִים יִקְרִבְנָנּוּ אֶל בְּתִים אִלְרִי בָּנִיּנְ בָּל בְּבָּר הָּל בְּתָ לְּבָר תְמִים יִקְרִיבָנּנּ אֶל בְּתִים לִּבְּר בֹּל אָת וֹ הַבְּבְּלוֹ מִן הַבְּבָּנוֹ מִן הַבְּבָּר וֹ יִלְרְיִבְּבָּנִי בְּתְר בָּבְיּב אֹת אֹם הְבָּבְיֹם בְּיִב לְּבְיבְּנִי בְּבָּנְי אָל בְּתִים אַלְהֹי בָּבְיב בֹּים בּיֹב בְּי בְּעִיר וְיִלְיִבּיבְּים בְּבְּמִים בְּיִיבּי בִּיל בְיִיב בְּיִבְי בְּבִים בְּבְיִים בְּיִבְים בְּבְּים בְּבְּיִים בְּעְיִב בְּבְיבְים בְּיִים בְּבְיִבְיבְּים בְּבְּים בָּלְיוֹ בְּעְיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּיִים בְּבְבְּים בְּיִים בְּבָּי בְּיִים בְּבְּיּבְיּבְיים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּיִבְּבְיִים בְּבְּב
- I משנה ת Various details about סמיכה
  - a Who: all perform סמיכה except for חש"ו, blind, non-Jew, slave, agent or wife (for her husband's offering)
    - i הש"ו: they are non compos mentis
    - ii Blind: dispute ר' חסדא/ר' יצחק בר אבדימי
      - 1 Inferred from קבי העדה source for פר העלם דבר ש"צ, and בי"ד is called "עיני העדה" is called פר העלם דבר ש"צ
      - 2 Inferred from עולת ראיה. blind are exempt from עולת ראיה, per יראה::ייראה
        - (a) Note: preference over זקני העדה applying קרבן יחיד to קרבן יחיד
        - (b) Note: preference for סמיכה זקני העדה is explicit there; עולת ראייה inferred from עולת נדבה (v. 2) via v. 1
    - iii Non-Jew: סמיכה introduced (ויקרא א:ב; limited to Jews
    - iv Slave, agent, wife: ידו (v. 2) excludes all three
      - 1 *Justification*: if we only excluded בר מצוות, we would reason that he is not a (full) בר
        - (a) And: if we only excluded שליח we would reason that we don't apply שלוחו של אדם כמותו
        - (b) But: we wouldn't apply to wife, where we consider קמ"ל אשתו כגופו
  - b Status: שירי מצוה" i.e. dispensible
    - i ברייתא. v. 2 implies that סמיכה is the מכפר but v. 3 makes it clear that דרה"ד performs that function
      - 1 Explanation: if he regards סמיכה as "שירי מצוה" (insignificant), considered as if he didn't achieve כפרה (he did)
      - 2 Note: parallel notion taught in re: תנופה on v. 4
  - c Where: on the head
    - i Source: v. 2 on the head, and not on the neck, the back or the chest
      - 1 Justification: if we only learned "neck", we would have permitted the back as it is horizontally even w/head
        - (a) And: we wouldn't apply back to chest, as that is waved (מורם מן השלמים) קמ"ל
      - 2 Question: is the side of the head valid for סמיכה?
        - (a) Answer (אבא ביראה): invalid על הראש and not the sides
      - 3 Question (ד' ירמיה): does a towel (on the head) generate a מציצה (and invalidate the סמיכה)?
        - (a) Answer: indeed there must be nothing interrupting between his hands and the זבח
  - d How: with both hands
    - i Source (ב״ל): v. 5 identifies (כתיב) ידו yet states שתי means 2 unless explicitly marking "1"
      - 1 Story: ר"א repeated this in ב"מ without crediting ר"א, who took umbrage
        - (a) ל"ז. challenged him from vv. 6-8 (no response); he then asked him why he didn't respond that בנין אב only applied to ד"א ;סמיכה responded that v. 9 defeats that answer
          - (i) Defense: v. 9 is in re: סמיכת בהמה of a person (יהושע); אב "ר"ל awas only about מיכת בהמה שמיכת בהמה
  - e Location: done in spot where שחיטה is done, as תכף לסמיכה שחיטה (i.e. ...) is the reason for the location)
- II משנה משנה stringencies of סמיכה relative to תנופה and vice-versa
  - a סמיכה. all partners must perform סמיכה; one partner may wave for all
  - b שחיטה, applies to סמיכה only applies to שחיטה, alive and after שחיטה, living and inanimate סמיכה only applies to living animals
- III קרבנו ברייתא (see above) includes all partners in סמיכה, in spite of possible קרבנו ברייתא, which applies to שחוטין
  - a proposal: we should extend to תנופה applies to שחוטין as well, all partners should certainly do תנופה
  - b Answer: impossible; if they hold together, it is a מציצה (to each other); can only do one "תנופה", not "תנופה"
    - i Challenge: there is סמיכה with שחוטין, per description if כה"ג chooses to bring שברים up to חזבת, he is given each limb for סמיכה before throwing on fire
      - 1 Answer: that isn't formal סמיכה, rather done for כבוד כ"ג